

CINE ȚI-A SPUS CĂ EȘTI GOL?

Un studiu al conștiinței

ANDREW WOMMACK

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books

Baia Mare

2023

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WOMMACK, ANDREW

Cine ți-a spus că ești gol? : un studiu al conștiinței / Andrew Wommack ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2023

ISBN 978-630-6622-00-9

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original *Who Told You That You Were Naked?*

© Copyright 2018 Andrew Wommack Ministries Inc.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books. Dacă nu există alte precizări, versetele biblice sunt citate din Biblia traducerea Fidela, 2015 (BTF2015).

NTRL - Noua Traducere în limba română a Bibliei.

VBRC2020 - Versiunea Biblia Romano-Catolică 2020.

KJV - traducere liberă din versiunea în limba engleză a Bibliei King James.

Cine ți-a spus că ești gol?: Un studiu al conștiinței - Andrew Wommack

Copyright © 2023 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Corectura: Manuela Daniela Rus

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

ISBN print: 978-630-6622-00-9

Cuprins

Introducere	7
CAPITOLUL 1 La început a fost... moartea	11
CAPITOLUL 2 Două perechi de ochi	21
CAPITOLUL 3 Pomul	31
CAPITOLUL 4 Rolul conștiinței	39
CAPITOLUL 5 Pericol unei conștiințe însemnate	55
CAPITOLUL 6 Este doar o mică minciună „albă”	67
CAPITOLUL 7 De ce Legea?	75
CAPITOLUL 8 Legea aduce păcatul la viață	85
CAPITOLUL 9 O cale mai bună	95
CAPITOLUL 10 Intră!	107
CAPITOLUL 11 O dată pentru totdeauna	115
CAPITOLUL 12 Du-te și nu mai păcătui	127
CAPITOLUL 13 Dumnezeu nu are nicio problemă cu păcatul tău	135
CAPITOLUL 14 Fii îndrăzneț	147
CAPITOLUL 15 Este timpul să te încurajezi!	159
CAPITOLUL 16 Asigură-ți inima	167
CAPITOLUL 17 Cui îi pasă ce simți?	177
CAPITOLUL 18 Depinde de tine	189

Introducere

Știi că Dumnezeu este un Dumnezeu bun și că El are un plan extraordinar pentru viața ta? În Ieremia 29:11, Dumnezeu ne asigură: *Pentru că Eu cunosc gândurile pe care le gândesc față de voi... gânduri de pace și nu de răutate, pentru a vă da un sfârșit așteptat.* Deși acest lucru este adevărat, cred că foarte puțini creștini umblă în binele suprem al lui Dumnezeu pentru ei și trăiesc viața de binecuvântare și abundență pe care El ne-a promis-o tuturor. Dar de ce este așa?

Pot exista o varietate de motive pentru care o persoană nu poate primi promisiunile lui Dumnezeu, dar cred că unul major are de-a face cu conștiința. Ți-ai pus vreodată întrebări cu privire la conștiința ta? Ce este ea mai exact? De unde provine? Ce scop are și ce rol joacă în viața ta? Te ajută sau îți face rău?

În *Cine ți-a spus că ești gol?* Voi răspunde la toate aceste întrebări și la multe altele despre conștiință. Voi discuta, de asemenea, despre modul în care conștiința îi afectează diferit pe necreștini și pe creștini și efectul pe care aceasta îl are asupra relației noastre cu Domnul. Și voi explica legătura dintre conștiință și păcat și ce are Dumnezeu de spus despre păcatul din viața noastră. Probabil că nu este ceea ce crezi!

Sunt convins că marea majoritate a creștinilor habar nu au cum funcționează conștiința sau care este efectul profund pe care aceasta îl are asupra umblării lor cu Dumnezeu. Dacă ar ști, nu s-ar mai lupta cu frica, rușinea, vinovăția și îndoiala, care îi opresc de la binele suprem al lui Dumnezeu.

Biblia are multe de spus despre conștiință:

Și în aceasta mă deprind pe mine însumi, să am întotdeauna o conștiință fără poticnire, față de Dumnezeu și oameni.

Faptele apostolilor 24:16

Iar Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă, unii se vor depărta de credință, dând atenție duhurilor amăgitoare și doctrinelor dracilor, vorbind minciuni în fățărnicie, având propria lor conștiință însemnată cu fierul înroșit.

1 Timotei 4:1-2

Ținând credința și o conștiință bună, pe care unii le-au lepădat, și referitor la credință au naufragiat.

1 Timotei 1:19

Aceștia arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, conștiința lor de asemenea aducând mărturie...

Romani 2:15a

Acestea sunt doar câteva dintre multele versete care ne oferă o imagine despre modul în care funcționează conștiința. Este

important să înțelegem aceste adevăruri și să învățăm cum să aplicăm Cuvântul lui Dumnezeu în viața noastră de zi cu zi în acest domeniu, astfel încât să nu ne mai poticnim sau să fim înfrânți din punct de vedere spiritual.

Pe măsură ce afli lucruri despre conștiința ta prin intermediul învățăturilor din cartea aceasta, vei învăța și cum să te rogi cu îndrăzneală și încredere, cum să primești promisiunile lui Dumnezeu pentru tine și pentru alții, cum să te eliberezi de frică și îndoială o dată pentru totdeauna, cum să umbli într-o mai mare intimitate cu Isus și multe altele.

Ești pregătit pentru binele suprem al lui Dumnezeu? Atunci, să începem!

CAPITOLUL 1

La început a fost ... moartea

Nu cu mult timp în urmă, eram într-un avion, călătorind pentru a sluji. Adormisem și Domnul m-a trezit cu o întrebare surprinzătoare: „Cine ți-a spus că ești gol?” Ei bine, asta mi-a atras atenția, cu siguranță! Îți voi arăta puțin mai târziu unde voia Dumnezeu să ajungă cu întrebarea aceasta, dar mai întâi, să ne uităm la pasajul de bază pentru ceea ce El voia să îmi spună.

*Și Domnul Dumnezeu i-a poruncit omului, spunând:
„Din orice pom din grădină poți mânca în voie, dar
din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci,
căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit”.*

În versetul 17, cuvântul *a muri* este cuvântul ebraic *mûwth*. Cuvântul acesta a fost tradus prin *a muri* de peste 400 de ori în Vechiul Testament. Dar aici, Dumnezeu l-a accentuat și a spus: „[vei] *muri cu siguranță*” (n.t.). În textul ebraic, cuvântul pentru *a muri* apare de fapt de două ori. În realitate, el spune: „[vei] *muri muri*”. *Young’s Literal Translation* declară astfel: „*murind, vei muri*”.

Atunci când Adam și Eva au mâncat fructul, ei nu au murit fizic în acel moment. De fapt, Geneza 5:5 dezvăluie faptul că Adam a trăit până la vârsta de 930 de ani! În loc să moară fizic imediat, ei au murit din punct de vedere spiritual în momentul în care au mâncat fructul. Moartea lor fizică a fost rezultatul morții spirituale care a venit asupra lor în interior.

Fac o afirmație foarte importantă aici, pe care majoritatea oamenilor nu o înțeleg. Cei mai mulți oameni privesc lucrurile doar dintr-o perspectivă fizică, naturală, și nu își dau seama de ce se confruntă cu moartea în viața lor. Moartea nu este doar fizică. Lucruri precum depresia, frica, descurajarea și rușinea, toate provin din moartea spirituală. Plata păcatului este moartea (Rom. 6:23). Prin urmare, orice rezultat al păcatului este o formă de moarte.

Atunci când Adam și Eva au mâncat fructul, primul lucru care s-a întâmplat a fost faptul că și-au dat seama că sunt goi. Apoi li s-a făcut rușine și apoi s-au ascuns de Domnul.

Și li s-au deschis ochii la amândoi și au știut că erau goi; și au cusut frunze de smochin laolaltă și și-au

făcut șorțuri. Și au auzit vocea Domnului Dumnezeu umblând în grădină în răcoarea zilei; și Adam și soția lui s-au ascuns de la fața Domnului Dumnezeu, printre pomii grădinii.

Geneza 3:7-8

Frica și rușinea sunt rezultatul morții spirituale. Atunci când vorbim doar despre pierderea fizică a vieții, noi folosim o interpretare sau o definiție restrânsă a morții. A muri înseamnă mult mai mult decât atât. Dacă trăim în rușine, dacă avem nesiguranță în viața noastră, dacă ne este frică, acestea fac parte din moarte. Problema este despărțirea spirituală de Dumnezeu, iar lucrurile acestea sunt doar urmările fizice ale acestui lucru.

Moartea este egală cu despărțirea

Cuvântul *a muri* din Biblie, nu înseamnă literalmente a înceta să existăm, așa cum credem cei mai mulți dintre noi. Noi credem că, atunci când cineva moare, s-a terminat totul, dar nu este adevărat. Biblia ne învață că moartea fizică înseamnă despărțirea sufletului și a duhului de trup, dar noi continuăm să trăim.

Iată doar două dintre multele versete biblice care vorbesc despre aceasta:

Și am văzut tronuri, și ei au șezut pe ele și le-a fost dată judecată; și am văzut sufletele celor decapitați pentru

mărturia lui Isus și pentru cuvântul lui Dumnezeu și care nu s-au închinat fiarei, nici icoanei sale și nici nu i-au primit semnul pe frunțile lor sau pe mâinile lor; și au trăit și au domnit cu Cristos o mie de ani.

Apocalipsa 20:4

Căci după cum trupul despărțit de duh este mort, tot așa și credința despărțită de fapte este moartă.

Iacov 2:26

Când punem împreună aceste versete, vedem că sufletul și duhul sunt cele care părăsesc trupul la moarte, iar apoi trupul se destramă și se întoarce în țărână. În Biblie, moartea înseamnă, pur și simplu, despărțire. Nu înseamnă niciodată încetarea existenței; nimeni nu încetează să mai existe. Viața nimănui nu se „termină” pur și simplu. Viața unei persoane nu se termină atunci când moare trupul ei fizic. Persoana respectivă continuă să trăiască; problema este, *unde* va trăi ea?

Există doar două deznodăminte posibile în ceea ce privește locul în care oamenii vor continua să trăiască după ce trupul lor se va separa de sufletul și duhul lor. Nu există niciun purgatoriu sau un al treilea loc, așa cum cred unii.

Credincioșii vor merge în prezența Domnului.

...Să fim absenți din trup... [înseamnă] să fim prezenți cu Domnul.

2 Corinteni 5:8 (n.t.).

Cei care nu L-au acceptat pe Domnul vor trăi despărțiți de Dumnezeu pentru toată veșnicia:

Și cel ce nu a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în lacul de foc.

Apocalipsa 20:15

Acestea sunt singurele două opțiuni, chiar dacă cultura zilelor noastre s-a îndepărtat atât de mult de principiile scripturale și de un mod de gândire biblic, încât auzim o mulțime de mituri despre veșnicie. De exemplu, atunci când mor oameni care au trăit o viață de răzvrătire totală față de Dumnezeu și nu le-a păsat niciodată de El, unii spun: „Ei bine, cel puțin se odihnesc”. Nu se odihnesc! Viața lor tocmai s-a agravat – cu mult!

Aceasta este o gândire greșită. Ideea că, atunci când cineva moare totul se termină, nu este ceea ce ne învață Biblia. Faptul că în Geneza 2:17 se spune că Adam și Eva „vor muri negreșit” în ziua în care vor mânca din fruct, înseamnă că ei vor fi despărțiți instant de Dumnezeu.

Aceasta este moartea. Boala, problemele emoționale, probleme financiare, îngrijorarea, frica, rușinea și nesiguranța sunt toate rezultatele fizice ale despărțirii de Dumnezeu. Știi că aceasta este o afirmație importantă. Dacă este adevărată – și îți voi dovedi că este – atunci problema este faptul că noi am tratat doar simptomele și că am încercat să rezolvăm lucrurile exterioare.

Există mecanisme de adaptare și modalități de gestionare a simptomelor, dar sursa problemei este faptul că noi trăim despărțiți de dragostea lui Dumnezeu. Leacul este să restabilim relația cu El și să reconstruim unitatea și dragostea pe care le-am avut cândva cu El. Când vom face aceasta, vom fi eliberați de toate simptomele.

Puterea îndoielii

Acum șarpele era mai viclean decât orice fiară a câmpului pe care Domnul Dumnezeu a făcut-o. Și a spus femeii: „Oare a spus Dumnezeu: Să nu mâncați din fiecare pom al grădinii?”

Geneza 3:1

Este interesant faptul că Satana nu a ales un animal care să îi copleșească sau să îi intimideze pe Adam și Eva. El nu a ales un leu sau un urs, de exemplu, care ar fi putut amenința să îi omoare. În schimb, el a ales un animal viclean. A trebuit să facă aceasta, pentru că el nu avea nicio putere reală pentru a-i forța să facă ceva. Singura lui armă a fost (și este) înșelăciunea și a trebuit să îi facă să se îndoiască de Cuvântul lui Dumnezeu.

A început prin a o întreba pe Eva: „Oare a spus Dumnezeu...?” Satana nu avea nicio putere asupra lor; el a trebuit să îi facă să își inițieze ei înșiși neascultarea și a făcut asta contes-tând Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu ne-am îndoii niciodată de Cuvântul lui Dumnezeu, nu am intra niciodată în păcat. Toate problemele noastre vin pentru că, într-un moment sau altul, credem minciuna dușmanului. Atunci când credem o minciună, îi dăm putere Satanei în viața noastră.

Dacă valorile noastre s-ar baza doar pe Cuvântul lui Dumnezeu, nu ne-am abate niciodată de la el. Satana nu ar putea ajunge la noi. 1 Petru 5:8 avertizează:

Fiți cumpătați, fiți vigilenți, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu răcnind, căutând pe cine să devoreze.

Versetul acesta demonstrează faptul că Satana nu poate devora pe toată lumea. Dacă ar fi după el, ne-ar ucide pe toți – din punct de vedere fizic, emoțional, financiar și în orice alt mod. Nu este după el. Satana nu ne poate face nimic fără consimțământul și cooperarea noastră. El trebuie să aibă parte de colaborarea noastră, chiar dacă este posibil ca noi să nu știm că lucrăm alături de el.

A fost o vreme când îmi era frică de părerile pe care le aveau oamenii despre faptul că prosperam. Nu mi-am dat seama că aceasta era o problemă, așa că, fără să știu, cooperam cu diavolul. Din cauză că mă temeam de ceea ce ar putea spune oamenii, nu eram liber să rostesc toate lucrurile pe care mi le arătase Dumnezeu.

S-ar putea să nu fie ceva păcătos sau rău intenționat din partea noastră, dar nu contează; dacă Satana ne distruge viața, el a trebuit să aibă cooperarea noastră pentru a face acest lucru. Multora nu le place să audă asta, pentru că ar prefera să îi învinovățească pe alții pentru problemele lor. Dar, la fel ca în cazul lui Adam și al Evei, Satana trebuie să îi facă la un moment dat pe oameni să se îndoiască de Dumnezeu și să se întoarcă împotriva Lui. El nu îi poate forța pe oameni să facă nimic.

(Am o serie întregă intitulată *Christian Philosophy*, care aprofundează subiectul acesta. Dau aproximativ șase ore de învățătură despre ceea ce abordez doar pe scurt aici. Sunt mult mai multe de spus despre acest subiect, așa că te încurajez să

faci rost de învățătura respectivă pentru un studiu mai profundat pe tema aceasta).

Jocul învinuirii

Ideea principală este că noi trebuie să nu mai dăm vina pe Dumnezeu, pe soartă sau pe alți oameni pentru acțiunile noastre. Unii oameni cred că toți ceilalți sunt de vină, sau modul în care sunt tratați, sau „femeia pe care Tu mi-ai dat-o!” Exact asta a făcut Adam. El a pasat responsabilitatea pe Eva și apoi a încercat chiar să Îl învinuiască pe Dumnezeu, spunând: „Doamne, Tu mi-ai dat-o!” A refuzat să își asume responsabilitatea.

Și omul a spus: „Femeia pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat din pom și eu am mâncat”.

Geneza 3:12

Primul pas spre a deveni liber este să renunți să îi mai învinovățești pe toți ceilalți pentru ceea ce se întâmplă în viața ta și să accepți responsabilitatea. De fapt, este o binecuvântare să descoperi că tu ești cel care greșește, pentru că dacă tu ești problema, te poți îndrepta. De altfel, tu ești singurul pe care îl poți îndrepta. Dacă eu sunt problema ta, pe mine nu mă poți îndrepta.

Aceasta este una dintre problemele majore ale națiunii noastre în prezent. Oamenii spun: „Este din cauza culorii pielii mele și dacă toată lumea m-ar tratat diferit...” ori „Este din cauza lipsei de bani și dacă guvernul mi-ar da mai mulți bani...”. Încercăm să îi facem pe toți ceilalți să ne trateze într-un anumit fel.

Considerăm că problema este oricine și orice altceva, când adevărul este că noi suntem problema.

Satana nu ne poate face nimic fără consimțământul și cooperarea noastră. Dacă viața noastră este complet distrusă, nu este din cauză a ceea ce a făcut altcineva. S-ar putea ca alți oameni să fie folosiți de diavolul pentru a ne face rău, dar noi avem de ales dacă devenim înrăiți sau fericiți. În momentul în care spunem: „Tu nu înțelegi. Am fost abuzat. Mi s-a întâmplat cutare lucru și nu am avut de ales”, încalcăm Cuvântul lui Dumnezeu. 1 Corinteni 10:13 ne spune:

Nu v-a luat nicio ispită, decât ceva obișnuit omului; dar credincios este Dumnezeu, Care nu va permite să fiți ispitiți peste ce sunteți în stare, ci împreună cu ispita va face și o cale de scăpare, ca voi să fiți în stare să o purtați.

Versetul acesta spune în mod clar că noi putem alege binele în loc de rău. Dacă nu ar fi așa, oamenii care au trecut prin aceleași experiențe traumatiche ar avea exact aceleași rezultate în viața lor din cauza traumei. Și totuși, se poate dovedi că nu este așa. Pot exista doi frați, cu exact același fond genetic, care au fost crescuți în aceeași casă și în același mediu, iar unul va merge într-o direcție și celălalt va merge în altă direcție. Unul va deveni alcoolic pentru că părinții lui au fost alcoolici, în timp ce celălalt va fi abstinent și va merge în direcția opusă.

Este greșit să dai vina pe mediul tău și pe oricine altcineva pentru felul în care ești. Alți oameni pot fi un factor, dar tu poți alege modul în care vei răspunde. Ai fost creat după chipul

și asemănarea lui Dumnezeu (Gen. 1:27) și poți alege să devii înrăit sau fericit.

CAPITOLUL 2

Două perechi de ochi

După ce a Satana a abordat-o pe Eva în Geneza 3:1 și a întrebat-o: „Oare a spus Dumnezeu?”, ea i-a răspuns în următoarele două versete:

Și femeia a spus șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul pomilor grădinii, dar din rodul pomului care este în mijlocul grădinii, Dumnezeu a spus: «Să nu mâncați din el, nici să nu îl atingeți, ca nu cumva să muriți»”

Geneza 3:2-3

Sunt câteva lucruri în neregulă cu răspunsul Evei. În primul rând, Domnul nu a spus că nu pot atinge pomul; Eva a adăugat partea aceasta. În al doilea rând, ea a spus că Dumnezeu ar fi spus: „ca nu cumva să muriți”. Ceea ce a spus, de fapt, a fost:

Veți muri „negreșit” (Gen. 2:17). El a accentuat partea aceasta; era ceva absolut, fără nicio îndoială. Dar când Eva i-a răspuns Satanei în Geneza 3:3, spunând: „ca nu cumva să muriți”, asta însemna că „poate că vom muri” sau „s-ar putea să murim”. Nu era un lucru cert.

Nu poți adăuga sau scoate din ceea ce a spus Dumnezeu. Trebuie să respecti exact ceea ce a spus El. Dacă Satana nu te poate face să fii în total dezacord cu Cuvântul, el te va face să adaugi sau să scoți din el. Am niște prieteni care, prin harul lui Dumnezeu, au fost eliberați de legalism și de condamnarea bazată pe performanță. Dar au devenit atât de liberi, încât au luat anumite adevăruri din Biblie și au ales să ignore alte adevăruri. Ei cred acum că nu există iad și nicio răspundere în fața lui Dumnezeu.

I-am combătut pe unii dintre ei și mi-au spus: „Ei bine, pur și simplu, nu credem acele părți din Scriptură. Credem că aceste lucruri nu ni se aplică astăzi”. Aceasta a determinat-o Satana pe Eva să facă – să se îndoiască și să pună sub semnul întrebării Cuvântul lui Dumnezeu. Este periculos să alegi ce părți ale Bibliei vrei să crezi.

Dacă spui: „Voi crede partea aceasta, dar nu o să cred partea cealaltă”, tu îți faci de fapt un idol. Asta este un idol. Este un dumnezeu creat de cineva. Dacă oamenilor nu le place de Dumnezeu așa cum este El revelat în Scriptură, ei își fac propriile gravuri și le atribuie trăsăturile și calitățile pe care ei le doresc, devenind idolatri. Cei mai mulți dintre noi nu am crea o imagine la care să ne închinăm, însă atunci când selectăm și alegem părțile din Biblie pe care vrem să le credem, suntem în idolatrie. Aceasta înseamnă să ne facem propriul dumnezeu.

Noi trebuie să luăm, pur și simplu, Cuvântul lui Dumnezeu și să acceptăm revelația care a fost dată.

În Geneza 3:2-3, Eva a adăugat la cuvintele lui Dumnezeu, diminuându-le. La început, Satana a infiltrat o întrebare: „Oare a spus Dumnezeu?” Diavolul nu va ataca niciodată frontal lucrurile lui Dumnezeu, până când nu va fi sădit îndoiala. Iar aici, el a făcut exact asta. Dacă am gestiona îndoiala spunând: „Da, Dumnezeu a spus...”, fără a întreține niciun gând ce contrazice Cuvântul lui Dumnezeu, l-am putea opri pe Satana pe loc.

Satana nu a început spunându-i Evei: „Nu, Dumnezeu nu a spus asta; nu este adevărat”. El a plantat doar o mică sămânță și apoi a făcut o declarație îndrăzneță, spunând că ceea ce a zis Dumnezeu nu este adevărat:

Și șarpele a spus femeii: „Nu veți muri nicidecum! Fiindcă Dumnezeu știe că în ziua în care voi mâncați din acesta, atunci ochii voștri vor fi deschiși și veți fi ca dumnezei, cunoscând binele și răul”.

Geneza 3:4-5

În felul acesta ne abordează și pe noi Satana. El nu începe spunând: „Nu ești vindecat”. El va sădi mai întâi îndoiala. Va spune: „De unde știi că ești vindecat? Ți s-a confirmat? Cum rămâne cu cutare, care a spus că este vindecat și apoi a murit?” Satana va veni direct împotriva Cuvântului lui Dumnezeu cu afirmația: „Nu a funcționat. Nu ești vindecat”, numai după ce va fi prezentă îndoiala.

Cel de-al șaselea simț

În Matei 4:1-11, aflăm că împotriva lui Isus au venit trei ispite:

Atunci a fost Isus condus de Duhul sus în pustie, să fie ispitit de diavolul. Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit. Și când ispititorul a venit la el, i-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu poruncește ca aceste pietre să se facă pâini”. Dar el a răspuns și a zis: „Este scris: «Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»”. Atunci diavolul L-a luat sus în sfânta cetate și L-a așezat pe un turn al templului. Și I-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, fiindcă este scris: «El va porunci îngerilor Săi referitor la Tine; și Te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți lovești piciorul de vreo piatră»”. Isus i-a spus: „Din nou este scris: «Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău»”. Din nou diavolul L-a luat sus pe un munte foarte înalt și I-a arătat toate împărățiile lumii și gloria lor. Și I-a spus: „Toate acestea Ți le voi da, dacă te prosterni și mi Te închini”. Atunci Isus i-a spus: „Pleacă de aici Satan, fiindcă este scris: «Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai Lui să Îi servești»”. Atunci diavolul L-a lăsat; și iată, îngeri au venit și I-au servit.

Evrei 4:15 ne spune că El „în toate a fost ispitit asemenea nouă, totuși fără păcat”. Isus nu a fost ispitit să se enerveze sau să fie frustrat din cauza traficului sau cu vreuna dintre celelalte ispite pe care le avem noi în zilele noastre, dar El a fost ispitit

„în toate... asemenea nouă”. Aceasta deoarece, conform 1 Ioan 2:16, există doar trei domenii ale păcatului (cele trei ispite pe care le-a experimentat Isus în Matei 4:1-11): pofta cărnii, pofta ochilor și lăudăroșia vieții.

Pentru că tot ce este în lume, pofta cărnii și pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este din Tatăl, ci este din lume.

1 Ioan 2:16

Continuând în Geneza, vedem că Eva s-a confruntat cu aceleași trei ispite:

Și când femeia a văzut că pomul era bun pentru mâncare și că era plăcut ochilor și un pom de dorit să facă pe cineva înțelept, ea a luat din rodul lui și a mâncat și a dat de asemenea soțului ei care era cu ea și a mâncat și el.

Geneza 3:6

Dar în loc să se împotrivescă ispitelor, ea a acționat pe baza lor. Versetul 7 ne spune ce s-a întâmplat atunci când ea și Adam au mâncat fructul:

Și li s-au deschis ochii la amândoi și au știut că erau goi; și au cusut frunze de smochin laolaltă și și-au făcut șorțuri.

Geneza 3:7

Ce înseamnă faptul că „li s-au deschis ochii la amândoi”? Înainte de aceasta, ochii lor fuseseră închiși? Aceasta nu înseamnă că, până în acel moment ei umblaseră cu ochii

închiși. Versetul acesta vorbește despre credință. Dumnezeu nu a creat omenirea doar cu cinci simțuri, așa cum știm cei mai mulți dintre noi. El ne-a creat cu șase simțuri. Al șaselea simț este credința, iar până la versetul 7, Adam și Eva au umblat prin credință. Ei au văzut lucrurile cu inima. Însă, faptul că au păcătuit a făcut ca ochii înțelegerii lor umane să se deschidă și ochii înțelegerii spirituale să li se închidă.

Putem vedea încă un exemplu de „ochi ai înțelegerii spirituale” în 2 Împărați 6:15-17:

Și când servitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat devreme și a ieșit, iată, o oștire încercuise cetatea deopotrivă cu cai și cu care. Și servitorul său i-a spus: „Vai, stăpâne! Ce vom face?” Și el a răspuns: „Nu te teme, pentru că aceia ce sunt cu noi sunt mai mulți decât aceia ce sunt cu ei”. Și Elisei s-a rugat și a spus: „Doamne, te rog, deschide-i ochii pentru a vedea”. Și Domnul a deschis ochii tânărului; și el a văzut; și, iată, muntele era plin de cai și de care de foc de jur împrejurul lui Elisei.

Elisei s-a rugat ca ochii slujitorului său să fie deschiși. Aceasta nu înseamnă că slujitorul avea ochii închiși. El se uita la sirienii care îi înconjurau și l-a întrebat pe Elisei: „Ce vom face?” Acesta este un mod mai vechi de a spune că a intrat în panică. Elisei s-a rugat și i-a spus: „Sunt mai mulți cu noi decât cu ei. Doamne, deschide ochii tânărului”. Și Domnul a deschis ochii slujitorului său.

Aici nu se referă la ochii săi fizici, ci mai degrabă la ochii inimii. Când i s-au deschis ochii, el a văzut pe tărâmul spiritual.

Există un tărâm spiritual care este la fel de real, de fapt mai real, decât lumea aceasta fizică. Lumea spirituală a creat lumea aceasta fizică. Lumea spirituală este forța părinte. Ea va exista mult după ce această lume fizică va fi anihilată și Dumnezeu va crea un cer nou și un pământ nou.

Și am văzut un cer nou și un pământ nou; fiindcă cerul dintâi și pământul dintâi au trecut; și marea nu mai era.

Apocalipsa 21:1

Tu, cel *real*

Tărâmul spiritual este mai real decât lumea aceasta fizică și nu există doar o lume spirituală în exteriorul acesteia, ci există și un tărâm spiritual în interiorul tău. Acest tărâm spiritual ești tu, cel *real*. Tu ești un duh care are un suflet și trăiește într-un trup, dar duhul este partea dătătoare de viață din tine. În Geneza 2:7, Dumnezeu l-a creat pe Adam suflând în el suflarea vieții:

Și Domnul Dumnezeu l-a format pe om din țărâna pământului și i-a suflat în nări suflarea vieții și omul a devenit un suflet viu.

Cuvântul ebraic tradus aici prin *sufflare* este același cuvânt care este tradus prin *duh* în altă parte în Vechiul Testament. Dumnezeu a suflat literalmente un duh în Adam și asta i-a dat viață. Partea dătătoare de viață din tine este duhul tău. Iacov

2:26 spune că „după cum trupul despărțit de duh este mort, tot așa și credința despărțită de fapte este moartă”.

Trupul tău este doar costumul tău pământesc. Dacă ai vrea să mergi în spațiu, din cauza temperaturii și a lipsei de oxigen, nu ai putea exista fără un costum spațial. Dacă vrei să exiști pe pământul acesta, trebuie să ai un costum pământesc. Corpul tău este costumul tău pământesc, însă atunci când îți pierzi costumul pământesc, nu încetezi să exiști, ci doar intri pe un tărâm diferit – pe tărâmul spiritual. (Materialul mele intitulate *Spirit, Soul & Body* oferă un studiu aprofundat asupra relației dintre cele trei părți care alcătuiesc fiecare ființă umană și asupra modului în care aceste trei părți ne afectează umblarea cu Domnul.)

Înainte de Geneza 3:6-7, când ochii lui Adam și ai Evei au fost deschiși, ei umblaseră în credință. Erau dominați mai mult de lumea spirituală decât de cea fizică, iar lucrurile spirituale fuseseră mai reale pentru ei. Dar când au mâncat fructul, ochii lor spirituali s-au închis, iar ochii fizici au devenit dominanți.

Noi credem că modul în care vedem, gândim și simțim acum este normal, dar este de fapt anormal față de cum ne-a creat Dumnezeu. Prin nașterea din nou, noi avem un duh nou în noi. Pavel a spus în 2 Corinteni 5:7 că noi „umblăm prin credință, nu prin vedere”. În calitate de credincioși nou-testamentali, noi ar trebui să fim așa cum au fost Adam și Eva la început, până acolo încât tărâmul spiritual să fie mai real pentru noi decât tărâmul fizic, tangibil. În schimb, noi trăim ca niște ființe fizice, carnale, care sunt controlate și dominate de ceea ce vedem, gustăm, auzim, mirosim și simțim.

În 2 Împărați 6:15-17, starea normală a slujitorului lui Elisei era că avea ochii spirituali închiși. Elisei s-a rugat ca ochii spirituali ai slujitorului său să se deschidă. Adică exact opusul a ceea ce s-a întâmplat cu Adam și Eva. Adam și Eva au umblat prin credință până când au mâncat din pom și ochii lor spirituali s-au închis. Ei au încetat să își mai folosească al șaselea simț și, în schimb, ochii lor fizici s-au deschis și au fost dominanți.

Să continuăm în Geneza 3:

Și au auzit vocea Domnului Dumnezeu umblând în grădină în răcoarea zilei; și Adam și soția lui s-au ascuns de la fața Domnului Dumnezeu, printre pomii grădinii. Și Domnul Dumnezeu l-a chemat pe Adam și i-a spus: „Unde ești?” Iar el a spus: „Am auzit vocea Ta în grădină și m-am temut, pentru că eram gol; și m-am ascuns”. Iar El a spus: „Cine ți-a spus că erai gol? Ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?”

Geneza 3:8-11

Am început cartea aceasta vorbind despre faptul că Dumnezeu m-a trezit cu o întrebare în timp ce mă aflam într-un avion. Acum, vreau să revin la această întrebare. El m-a trezit cu aceeași întrebare pe care i-a pus-o lui Adam în Geneza 3:11: „Cine ți-a spus că erai gol?” Gândește-te la aceasta pentru o clipă. Cine ți-a spus că ești gol? Nu este vorba despre a nu purta haine. Dar cine ți-a spus că ești învins? Cine ți-a spus că ești bolnav, deprimat, descurajat, speriat și toate celelalte lucruri care vin ca urmare a păcatului? De unde ai obținut aceste cunoștințe? Cine ți-a spus toate aceste lucruri? Să aflăm.

CAPITOLUL 3

Pomul

Unii cred că Satana a fost cel care le-a spus lui Adam și Evei că sunt goi, dar nu există dovezi scripturale pentru aceasta. Alții cred că Dumnezeu le-a spus, dar Geneza 3:11 spune: „Iar [Dumnezeu] a spus: «Cine ți-a spus că erai gol?»” (n.t.).

Nu Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei că sunt goi, deci de unde au primit informația aceasta? De unde au știut că sunt goi? De unde au știut să se ascundă de Dumnezeu?

Și Domnul Dumnezeu l-a chemat pe Adam și i-a spus: „Unde ești?” Iar el a spus: „Am auzit vocea Ta în grădină și m-am temut, pentru că eram gol; și m-am ascuns”.

Geneza 3:9-10

Domnul nu le dăduse nicicând un motiv să se teamă de El. A creat mediul perfect, lumea perfectă. Totul era minunat! El nu i-a respins niciodată. Aveau motive să aibă reverență față de Dumnezeu, dar nu să se teamă de El. Adam și Eva nu făcuseră niciodată nimic rău. Nimic din existența lor nu avea vreo urmă de respingere sau pedeapsa asociată acesteia. Așadar, de unde au aflat acest lucru?

Întrebarea adresată de Dumnezeu lui Adam ne oferă răspunsul:

Ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?

Geneza 3:11b

Când au mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului, ei și-au recunoscut în mod intuitiv și automat goliciunea, păcatul și eșecul. Frica și rușinea au venit asupra lor imediat.

Am auzit mulți oameni propovăduind că Adam și Eva erau îmbrăcați în slava lui Dumnezeu și în haine ale dreptății, sugerând că ei nu erau cu adevărat goi. Este în regulă să faci o alegorie din acest lucru și să îl spiritualizezi, dar adevărul este că ei erau complet goi din punct de vedere fizic.

Și ei erau amândoi goi, omul și soția sa, și nu se rușinau.

Geneza 2:25

Dumnezeu știa că erau goi, dar nu le-a menționat niciodată acest lucru. El nu a vrut nicicând ca omenirea să fie conștientă de goliciunea ei.

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Cine ti-a spus ca esti gol?

de Andrew Wommack

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/andrew-wommack/cine-ti-a-spus-ca-esti-gol-80.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare